

Zum Umgang mit Taufbegehren von Asylsuchenden

Eine Handreichung für Kirchengemeinden, herausgegeben vom
Kirchenamt der Evangelischen Kirche (EKD)
und der Vereinigung Evangelischer Freikirchen (VEF)

EKD
Evangelische Kirche
in Deutschland

VEF VEREINIGUNG
EVANGELISCHER
FREIKIRCHEN

Original: *Zum Umgang mit Taufbegehren von Asylsuchenden*

Udgivet af Kirchenamt der Evangelischen Kirche (EKD) – www.ekd.de

Og Vereinigung Evangelischer Freikirchen (VEF) – www.vef.de

Hannover, november 2013

Oversat af Viggo Haarløv

1. Indledning: glæde og ansvar

Asylansøgere er interesserede i det befriende budskab, de finder i evangeliet. De lader sig døbe i luthersk-evangeliske menigheder. Dette er en glædelig begivenhed. Selvom disse menigheder ofte oplever en tilbagegang i medlemstallet, og at kirkerne bliver mere tomme, er der mennesker fra Iran, Afghanistan, Pakistan, Vietnam, Tyrkiet, Syrien, Egypten og andre lande, for hvem det at kunne blive kristen rummer en særlig tiltrækningskraft.

En dåb i Tyskland kan spille en vigtig rolle i afgørelsen af en ansøgning om asyl. Man kan gå ud fra, at baggrunden for overgangen til den kristne tro ved høringer og i retten vil blive kritisk undersøgt. Også Tysklands evangeliske kirke (Evangelische Kirche in Deutschland, EKD) og foreningen af evangeliske frikirker (Vereinigung Evangelischer Freikirchen, VEF) såvel som de enkelte kirkeledelser har fået mange tilbagemeldinger fra præster, der gør det klart, at de og deres menigheder er yderst påpasselige med anmodninger fra flygtninge om at blive døbt. Mange er bevidste om det særlige ansvar, de føler for de nye kirkemedlemmer. Der er også usikkerhed blandt præsterne: er denne konvertering alvorligt ment? Er det for den person, der døbes måske kun et spørgsmål om at sikre sig sit ophold her? Har jeg som præst fyldestgørende påpeget, at konverteringen ikke automatisk beskytter mod en eventuel udvisning? Skulle jeg anbefale en længere prøvetid før den egentlige dåb? Eller er dåben snarere det første skridt mod at blive optaget i menigheden, for at troen derefter gennem aktiv deltagelse i menighedslivet kan vokse? Hvilke farer truer? Den foreliggende vejledning behandler disse spørgsmål.

Som kirke er vi alle med til at bære den angst for at blive sendt tilbage til hjemlandet, som de konverterede asylansøgere giver udtryk for, fordi "Lider én legemsdel, så lider også alle de andre. Bliver én legemsdel hædret, så glæder også alle de andre sig." (Paulus Første Brev til Korintherne, kapitel 12, vers 26).

"Jeg kom fra Togo. Nogle familiemedlemmer er forsvundet, andre er døde og nogle er blevet myrdet. Her viste de ingen omsorg. De gjorde mig ældre, de anerkendte mig ikke. Så kom jeg ind i en kristen gruppe. De hjalp mig videre. De gav mig et hjem, og jeg så, at de var kristne. Jeg lærte en masse om det, og så var det rigtigt, at jeg lod mig døbe. Jeg er stadig i Tyskland. Dåben har aldrig spillet en rolle i asyproceduren. «

2. Kriterier

For et barn som skal døbes og som står i en asyprocedure er der særlige konsekvenser af dåbshandlingen. Men dybest set: dåb af voksne asylansøgere er ikke anderledes end en dåb af en hvilken som helst anden voksen. Som ved enhver dåb er der også formelle kriterier, der skal tages i betragtning ved dåb af asylansøgere. De er angivet i de respektive kirkeforordninger for de kirker, der er medlem af den evangeliske kirke i Tyskland (Evangelische Kirche in Deutschland, EKD) og medlemskirkerne i foreningen af evangeliske frikirker (Vereinigung Evangelischer Freikirchen, VEF).

Opgaven for de kirkelige menigheder er at ledsage og undervise de dåbssøgende: i deres venden sig mod Kristus og mod troen; i tilegnelsen af troens elementer og af troens udtryksformer; i troens vækst og fortrolighed med Kristus at finde et åndeligt hjem i et fællesskab i en lokal menighed.

For at kunne løse denne opgave, er det nødvendigt at kende den dåbssøgendes nuværende livssituation. Denne viden går begge veje. Mennesker, der ønsker at blive døbt, har brug for megen tid. Den skal være tilstrækkelig til at lære troen og menigheden at kende. Hvor meget tid der er nødvendig, må den dåbssøgende og den der skal døbe ham eller hende afgøre på meget ansvarlig vis.

Til denne periode hører regelmæssige drøftelser om troens indhold, kirkegang og øvelser, der indfører i troens praksis. Netop fordi den kristne tro er et levende forhold mellem Kristus, hans kirke og de troende, hører ved siden af udbredelse af viden om de grundlæggende kristne trosspørgsmål også den praktiske udformning af troen og det at finde ind i trosfællesskabet. I denne sammenhæng er det endvidere nødvendigt at henvise til de enkelte troendes myndighed og tydeligt bemærke, at i henhold til den protestantiske forståelse kan præsterne ikke foreskrive detaljerede livsregler, som det undertiden kan være tilfældet i andre religionssamfund.

Hvor de lokale forhold måtte tillade det, skal denne undervisning altid foregå som et særligt dåbskursus i en gruppe af flere dåbssøgende.

Finder dåben sted i et udvisningsfængsel, vil den døbte også blive døbt ind i den lokale kirke i dette område. (Hertil behøves et dimissorialbrev (tilladelsesbevis) af det stedlige sogneembede; superintendenten/biskoppen eller dekanen/domprovsten skal underrettes.)

Ved dåbskandidater med muslimsk baggrund er det vigtigt at diskutere princippet om apostasi/frafald og de mulige konsekvenser heraf. Det skal gøres klart, at en offentliggørelse af dåben og en offentlig praksis af kristen tro også kan være forbundet med farer. Efter en vidt udbredt islamisk tradition er ethvert menneske født som muslim. Den der forlader dette fællesskab har forrådt sin religion, sin nation og sin familie og dets ære. Ifølge en streng fortolkning af islamisk lov straffes dette med døden. I nogle lande kan også fængselsstraf eller anden statslig forfølgelse være en følge heraf. I tilfælde af dåb kan den døbte blive truet i oprindelseslandet af betydelige sociale ulemper som at blive gjort arveløs, bandlysning, tab af arbejde, tab af borgerlige rettigheder og tvungen skilsmisse. Disse mulige konsekvenser skal drøftes med dåbskandidaten også i lyset af en mulig negativ udgang på asylansøgningen.

I asylproceduren vil det bl.a. også blive undersøgt, om asylansøgerne i tilfælde af udvisning til oprindelseslandet vil komme i fare for svære menneskerettighedskrænkelser dér på grund af deres religiøse overbevisning. Det kan kræves af asylansøgeren, at han eller hun i oprindelseslandet giver afkald på religiøse aktiviteter, hvis disse ikke er en del og et udtryk for deres religiøse identitet. Dette har den konsekvens, at de i asylprocessen opfordres til detaljeret at fremlægge deres religiøse baggrund og deres egne religiøse overbevisninger. I asylprocessen – ved en konvertering til kristendommen først efter en mislykket første asylanmodning – gælder det desto mere som en "selvskabt grund til flugt". Så dåb er generelt under mistanke for misbrug. Det giver derfor mening på et tidligt tidspunkt i processen at sikre sig en kompetent assistance.

"Jeg er fra Afghanistan. Da jeg kom til Tyskland, har ingen budt mig velkommen, ingen har fortalt mig noget. På et tidspunkt gik jeg til en kirke ved siden af flygtningecenteret. De sendte mig til en præst. Hun har taget sig af mig, hun sørgede for at jeg fik en tolk, og at jeg tog et sprogkursus. Jeg sagde, at jeg ønskede at blive en kristen. Vi havde derefter dåbsundervisning. Og til sidst en smuk dåbsfest. Efter halvandet år er min

asylansøgning blevet accepteret. Nu tilhører jeg denne kirke og om søndagen hjælper jeg med at lave kaffe. Jeg fik en chance og min tro vokser. "

3. Praktiske aspekter

Indledende samtaler: Før den egentlige dåbsundervisning bør der holdes grundige, indledende samtaler, som har til formål at lære dåbskandidaterne at kende og forstå hans eller hendes herkomst og livshistorie, det hidtidige religiøse præg og uddannelsesniveau, at lodde den sproglige forståelsesevne og at gøre opmærksom på de forbundne følger og konsekvenser i forbindelse med at blive døbt. Kommer der derved til en vurdering, at dåben er forbundet med håbet til en vellykket afgørelse om asylansøgningen, skal det være helt klart, at der ikke ved dåben kan garanteres positive virkninger på den løbende asylprocedure.

Sprog: Da mange asylansøgere endnu ikke har tilstrækkeligt kendskab til tysk, er der det særegne, at dåbsundervisningen må finde sted med hjælp fra oversættere. Derved kommer det i hvert enkelt tilfælde an på, om og med hvilken baggrund dåbsønsket blev udtalt. De gejstlige skal forsøge at etablere et pålideligt niveau for formidlingen. I denne forbindelse skal det bemærkes, at børn ikke bør bruges til oversættelsesopgaver. Det er vigtigt at sikre, at oversætterne er seriøse og selv er kyndige i den kristne tro, da indholdet ellers ikke kan formidles på samme niveau. Skulle der være nogen kontakt med en nabomenighed med et andet sprog og oprindelsesland eller i storbyområder til et internationalt konvent af kristne menigheder, kan en tilkaldelse af præster med samme modersmål også være nyttig. Under alle omstændigheder bør en bibel på modersmålet være for hånden.

Motivation: Erfaringer med flygtninge der gerne vil lade sig døbe viser, at der ud over den entusiasme og fascination for den kristne tro også er en fremmedgørelse for det land og dets religiøse præg, hvorfra personen er flygtet, der kan føre til en ændring af religion. Desuden forbinder mange med dåben en omfattende påvirkning af den ny kultur, ved siden af den nye tro altså håbet om et ny åndeligt hjem, på frihedsværdier, på et ægte fremtidsperspektiv og accept i tilflugtslandet. Hvorvidt og i hvilket omfang derudover at dåben er forbundet med et positivt resultat af asylproceduren, skal der også søges svar på.

Medier: Der skal stærkt anbefales en meget forsigtig omgang med medierne. Bliver konvertitter omtalt i et menighedsblad, på en hjemmeside eller fotograferet til den lokale presse, er der fare for at den respektive efterretningstjeneste fra oprindelseslandet vil bemærke dette. De pårørende i oprindelseslandet kan blive udsat for fare på grundlag af en sådan notits i pressen. Hvis nogen bliver fotograferet, er det ubetinget vigtigt at tale med den fotograferede om de konsekvenser det kan få for ham eller hende og familien i oprindelseslandet.

Velkomstkultur: Menigheder, hvor asylansøgere døbes, skal gøre sig overvejelser om deres egen evne til integration. Hvor godt er de klædt på til at tage imod ukendte mennesker, der søger kontakt i forbindelse med Gudstjenesten eller andre begivenheder i kirken? Hvem taler til dem? Er der ved kaffen og teen efter Gudstjenesten mulighed for at byde dem velkomne og spørge dem ud om deres hverdag? Hvis kirkemenighederne åbner sig for dåbsinteresserede flygtninge, oplever de normalt i den videre kontakt en berigelse for sig selv. En særlig situation foreligger for menigheder i områder, hvor der er et modtagelsescenter for nye flygtninge. Her er der kun mulighed for kontakt over nogle få uger. Det er vigtigt med videreformidlingen af de dåbsinteresserede eller nydøbte til de sogne som kommer til at blive flygtningenes nye bopæl.

Tilbud: Menigheden er evangeliets konkrete sociale form. Hvordan og til hvilke arrangementer kan man indbyde de dåbsinteresserede flygtninge? Bibelgrupper eller hjemmegrupper med deres familiære atmosfære kan her få en vigtig ny opgave. Desuden er fadderskaber i menigheden meningsfulde, så at man sammen under søndagsgudstjenesten og ved indbydelser i hverdagen kan bygge vigtige broer. Er der aktiviteter såsom fortællingscaféer eller biografiske værksteder, hvor man kan fortælle hinanden livshistorier og i fællesskab tænke sammen over den kristne tro?

"Vi er en yezidifamilie og kommer fra Armenien. I Tyskland søgte vi kontakt med den lokale menighed. Vi deltog jævnligt i gudstjenester, vore børn gik til en børnekreds og til konfirmandundervisning, vi forældre deltog i dåbsundervisningen. Lidt efter lidt lod vi os døbe og blev medlemmer af vores menighed. Menigheden overtog tidligt ansvaret for os og kontaktede flygtningerådgivningscenteret og advokater. Da asylproceduren mislykkedes, offentliggjorde vores menighed truslen om den forestående udvisning og søgte en dialog med myndighederne, indsamlede underskrifter, skrev til appeldomstolen for asylansøgende og overvejede om de kunne give os kirkeasyl."

Adgang: Igen og igen sker det, at konvertitter anbringes et sted, hvorfra de ingen mulighed har, for eksempel en søndagmorgen, at tage til en Gudstjeneste i deres kirke med offentlig transport. Især i landdistrikterne er dette et problem. Også i løbet af ugen kan deltagelse i arrangementer i et fjernt menighedshus være forbundet med høje omkostninger. Ved den indlogering myndighederne har anvist, kan mennesker således være forhindret i udøvelsen af deres religiøse grundrettigheder. En menighed må have dette problem med i tankerne, når de tager stilling til asylansøgere der ønsker om at blive døbt.

Sjælesorg: Som en del af forberedelserne til en dåb kommer altid mange andre spørgsmål og temaer igen. Nogle gange ønskes en psykologisk og social rådgivning. Også belastende oplevelser forbundet med flugt eller forhistorien i hjemlandet kan blive genstand for samtale. Det er vigtigt, for det første: i planlægningen af dåbsforberedende kurser at give mulighed for tid til sjælesorgssamtaler. For det andet er det vigtigt: at bemærke grænsen mellem sjælesorg og terapeutisk støtte - og om nødvendigt hjælpe med henvisning til rådgivningscentre.

Teologi: Mange religioner bruger en tilsvarende teologisk terminologi. Den der følger den dåbsøgende skal være opmærksom på, at mange enslydende begreber, fx i islam, har en anden indholdsmæssig betydning. Således forstås under "bøn" den på arabisk udførte rituelle bøn, under "åbenbaring" den bogstavelige overførsel af Koranen fra Gud til menneskene og "treenighed" forstås som en polyteistisk tro på tre guder. Det er nødvendigt at forklare disse ords kristne betydning. Der er specifikke kulturelle begreber og former for adfærd (f.eks ære og sandhed, kvinders rolle), som vil spille en rolle i samtalen og diskussionerne i dåbsundervisningen. Dette skal man være opmærksom på.

Ansvar: En menighed i hvilken en flygtning bliver døbt ind i overtager et socialt ansvar. I tilfælde hvor en dåbsansøgende person er i fare i sit hjemland og forstødes af sin egen familie, træder menigheden ofte i stedet på dette tidspunkt, og danner et vigtigt socialt helle. Som et resultat heraf kan nye former for samhørighed og gensidig opmærksomhed vokse i menigheden. Møderne mellem menighedsmedlemmerne og dåbsinteresserede flygtninge udgør ofte en berigelse for begge parter, fordi de ansporer til også at reflektere over deres egen kulturelle forståelse. Skulle overgangen til den kristne tro spille en rolle i asylprocessen, kan det være vigtigt for ansøgeren om præsten og eventuelt også medlemmer af

menigheden ledsager ansøgeren til mødet med myndighed eller domstol. Hvis ansøgeren ønsker det, skal præsten bevidne ansøgerens vej til den nye tro.

Religionsundervisning i skolen: Mennesker der konverterer til den kristne tro skal gøres opmærksomme på, at deres børn kan deltage i religionsundervisningen, også selv om de ikke er døbt. Religionsundervisning i skoler af børn er en vigtig tilføjelse til katekesen/undervisningen i menigheden: børn og forældre taler derhjemme om de kristne temaer og netop den grundlæggende religiøse undervisning i grundskolen kan være et vigtigt hjælpemiddel. Også religionslærerne er meget vigtige samarbejdspartnere for menigheden: de ser børnene over længere tid, to gange om ugen og har kontakt med de andre elever.

Netværk: For en præst der døber asylansøgere hjælper et godt netværk. Meget vigtigt er kontakterne med andre mennesker der taler det sprog, som asylansøgerne taler. De kan i givet fald hjælpe med oversættelse og dermed hjælpe forståelsen. Her er en høj grad af tillid nødvendig, så der i forståelse med dåbskandidaten kan forklares spørgsmål og baggrunde. Det er vigtigt at kontakte et advokatfirma med fokus på rettigheder for udlændinge, især med hensyn til spørgsmål af høring eller retssag. Desuden er det klogt med et tillidsfuldt forhold til flygtninge- og indvandrerrådgivningen i provstiet og i de lokale diakoniske institutioner. Det er en god hjælp om menighedsrådet er informeret om den særlige situation for asylansøgere. Men også den ganske praktiske støtte fra medlemmer af menigheden er nødvendig. De kan fx stille cykler til rådighed, tilbyde sig til at give tyskundervisning, invitere dåbsøgende til deres hjem eller besøge dem i deres bolig/kollegium. Alt dette for at den person, der skal døbes, finder et hjem i den lokale menigheds fællesskab. Til hjælp kan også være personlige kontakter til lokale indvandrerkontorer, til det lokale indvandrings- og migrationsråd og til andre kristne menigheder.

Gennemsigthed: En hjælp er det at fremstille elementerne i dåbsforberedelsen på en meget gennemskuelig måde – såvel over for statslige organer, såsom forbundsdepartementet for migration og flygtninge (Bundesamt für Migration und Flüchtlinge, BAMF) eller i forhold til diakoniske rådgivningssteder, kirkekreds og nabomenigheder. Det skaber nemmere tillid, når fremgangsmåden og indholdet af en dåbsforberedelse vil kunne beskrives forståeligt og kontrollerbart. Derved bliver det synligt, at dåbsforberedelsen af asylansøgere er sammenlignelig med enhver anden dåbsforberedelse af voksne. Med kirkekontorets attestationer kan dåbsforberedelsen dokumenteres. Iblandt bliver præsterne i forbindelse med en asylansøgningssag som vidne bedt om at give oplysning om strukturen og indholdet af en dåbsforberedelse. En dokumentation af dåbsforberedelsen til ens eget arkiv er nyttigt. Finder dåbsforberedelse sted som et intensivt kursus i det tidsrum, hvor asylansøgeren opholder sig i et modtagecenter, anbefales det at kontakte repræsentanter for BAMF ligesom rådgivningscentre for at fremlægge standardelementerne i dåbsforberedelsen. Dybest set gælder, jo mere specifik den religiøse udviklingshistorie beskrives, desto tidligere kan myndigheder og domstole bedømme den asylsøgendes bevæggrunde og bedømme en mulig livsfare.

"Jeg kommer fra Teheran. For to år siden begyndte jeg at læse i Bibelen. En veninde havde inviteret mig til Gudstjeneste i kirken. Den blev fejret i familiens dagligstue. Et par uger senere modtog vi en advarsel fra naboen. Efterretningstvænet var dukket op hos min veninde. Så er jeg flygtet. Her i Tyskland har jeg straks - allerede i de første par uger - opsøgt en luthersk-evangelisk kirke og spurgt præsten, om jeg kan blive døbt. Efter et forberedelseskursus blev jeg døbt. Da jeg blev overført fra modtagelsescenteret til en anden by, hjalp sognepræsten mig med at knytte kontakter, og der hjalp det mig, at jeg kunne komme i kontakt med en lokal kirke. Især bibelkredsen er jeg glad for. "

4. Mulige byggesten for dåbsundervisning af asylansøgere

Gæstfrihed og velkomstkultur er begreber, der skal have et indhold. I mange kulturer er der velkomstceremonier, hvor man først taler med hinanden om vejret, familien og om hvordan man går og har det. Denne uformelle udveksling anses for et nødvendigt trin, før man kommer til det virkelige anliggende. I de vestlige samfund går man imidlertid hurtigt "til sagen", i stedet for i fællesskab at opbygge en atmosfære, i hvilken en åben samtale er mulig. Ydre rammer såsom te, et tændt stearinlys eller fælles bøn spiller en vigtig rolle for den fælles dåbsundervisning.

Der udbydes allerede mange gode dåbskurser for de forskellige aldersgrupper. Et udvalg er anført i tillægget. Også børnebibler med mange billeder er nyttige til at fortælle historier og for at klarlægge troens indhold. Mange dåbskandidater er analfabeter eller har problemer med det fremmede sprog. Men der er ingen uddannelsesmæssige krav for at kunne blive kristen.

Også bibelstudiekredse kan hjælpe trods alle sprogvanskeligheder og oversættelsesbehov undervejs.

En kantor/korleder eller medlemmer af kirkekoret kan inviteres til at øve salmer og til at tale om dem. For mange dåbskandidater er det nyttigt og en stor glæde, når de får cd'er med kristne salmer på modersmålet.

Der er grundlæggende elementer i den kristne tradition, der bør tilegnes og forstås. Der skal dog ikke stilles højere krav til dåbskandidater end til andre kristne. Mulige grundtekster om den kristne tro kunne være:

- De ti bud (Anden Mosebog, kapitel 20, vers 1-17)
- Den aronitiske velsignelse (Fjerde Mosebog, kapitel 6, vers 24-26)
- Salme 23 (Salmernes bog)
- Saligprisningerne (Matthæusevangeliet, kapitel 5, vers 3-12)
- Fadervor (Matthæusevangeliet, kapitel 6, vers 9-13)
- Et liv i tro (Romerbrevet, kapitel 8)
- Filipperbrevshymnen/Kristushymnen (Paulus' Brev til Filipperne, kapitel 2, vers 5-11)
- Den apostolske trosbekendelse

På webadressen www.ekd.de/bible-basics står de ovennævnte tekster på forskellige sprog som tyrkisk, arabisk og kinesisk.

Desuden bør der også være plads til en indføring i kirkeåret med dets fester og helligdage samt mulige former for fromhed. Grundlæggende spørgsmål om etik som det dobbelte kærlighedsbud kan også diskuteres såvel som konfessionskundskab i store træk for at fremme forståelsen af den kristne tro og dens forskellige trosretninger. Flygtningenes egne temaer bør også medtages.

For at i Taizé andagter, aftenbøn, Gudstjenester, bønnegrupper eller en-verden-grupper at kunne blive inddraget i et aktivt trosliv, kan dåbskandidater på partnerbasis forbindes med mentorer / partnerskaber / dåbsledsagere eller med medlemmer fra menighedsrådet, hjemmegrupper eller bibelstudiekredse.

Dåbsgudstjeneste

Efter en fælles forberedelse præsenteres de vigtigste trosvidnesbyrd ved dåbsgudstjenesten. Her kan dåbskandidaterne som gruppe eller som enkeltperson sammen med de personer, der har ledsaget undervejs, forberede noget. Såvidt muligt skal dåbsgudstjenesten integreres i søndagens højmesse. Udformningen af dåbsgudstjenesten bør ske i et tæt samråd og efter aftale med den person der står for at skulle døbes og følge hans eller hendes behov.

Ud over den apostolske trosbekendelse kan en egen trosbekendelse udarbejdes og præsenteres. En bibelsk historie, der er vigtig for dåbskandidaten, kan også blive opført som et lille optrin.

Mennesker, der betyder noget for den person, der skal døbes, udvælger velsignelsesord og taler til ham eller hende under dåben i begyndelsen af Gudstjenesten eller til afslutning efter den egentlige dåbshandling.

Dåbskandidatens egne musikønsker bør tages i betragtning i videst muligt omfang. Rækkefølgen af Gudstjenestens elementer og udvalg af sange og salmer bør aftales og øves forud i god tid. Et stort dåbsstearinlys, som et minde om fejringen af dåben, kan blive overrakt med Jesus-ordene: "Jeg er verdens lys, den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket."

Efter dåben kan en menighedsfest med en fælles spisning danne afslutning. Mange nydøbte føler sig værdsat, hvis de får lov til at bidrage med specialiteter fra deres hjemland.

Mange flere ideer til denne særlige gudstjeneste vil vokse ud af den fælles forberedelsestid. Under alle omstændigheder markerer dåbsfesten en milesten på den fælles vej - og ikke afslutningen. Den bør arrangeres festligt og fejres festligt.

5. Ansvar ud over dåben

Gejstlige, menighedsråd og ledere i menighederne bør gøre sig det klart, at dåb af mennesker, der er i asylproceduren, skal være meget velovervejet. I en situation hvor folk gennem den kirkelige dåbshandling vil kunne komme i fare ved en udvisning til deres oprindelsesland opstår der for de respektive menigheder et særligt ansvar for de nye menighedsmedlemmers liv.

Enhver dåb fører ind til Jesus Kristi menighed, som finder sin synlige form i et bestemt lokalt kirkesamfund. Det er vigtigt at give nydøbte en hjemstavn i den til enhver tid værende lokale kirke. Nydøbte personer kan have brug for en oversættelseshjælp, når de deltager i en gudstjeneste. Bibelsamtalegrupper, hjemmegrupper eller andre arrangementer på de forskellige modersmål kan tilbydes på sogne- eller regionalt niveau. Det er vigtigt at understøtte de nydøbte i at føle sig hjemme i kirken.

"Mit navn er Pham og jeg er fra Vietnam. Da jeg for mange år siden kom til Tyskland for at søge asyl, var jeg ateist. I den lille by, hvor jeg opholdt mig, mødte jeg en vietnamesisk præst, der fortalte mig om Guds kærlighed, og så blev jeg troende. Derefter kom min kone til troen. Mine tre børn blev konfirmeret i den evangelisk-lutherske kirke. I dag besøger min kone og jeg (og ofte også børnene) gudstjenesten i den vietnamesiske luthersk-evangeliske Tin Lanh menighed i Reutlingen. "